

BAYAT

№ 61 (921)

Emin Piri

CAN BORCU

Gəl,
döy qapımı...
yolun uzaqdı bilərəm,
əziyyət çəkmə,
sizə gətirəm
qapımı,
döy,
ürəyin döyünən qədər.

Yaşayıb güldürmədim
səni duyuncu.
Qoy
ölüm...
Duyunca ağladım səni.

Tanrım,
sənin də yanında
yalançı oldum,
göndərə bilmədim əmanətini.
Sənə də can borcum qalıb,
nisyə dəftərinə yazarsan məni.

MƏN QÜTB SOYUĞUYAM

Məndən baş çıxara bilmir
Öz doğmaca anam belə
Sənə də qərribə gəlir?
Nə təhər insanam belə

Vurub öldürsən də buyam
Bir az ataş, bir az suyam
Bir az da qütb soyuğuyam
Şaxta,
Sazaq,
Donam belə!

Dönüb sənə baxır hamı
Donub
Sənə baxır hamı
Saçlarında buz salxımı
Nə qırılam, sinam belə.

Şəklinə səndən yaxınam
Mən öz evimi yıxanam
Belə-belə işlər sonam
Get,
Yaxşı yol, sonam -
Belə!

SAĞ QALAN VARMİ?!...

Əsgər sinəsi axtırır
isinməyə
fevral şaxtasından
üşüyan güllə.

Hər əsgər tabutu
bir ağ gəlinlikdə köçər...
Əsgər deyil,
sevən qızın arzularını
götürüb gedər
hər atılan güllə.

Soba yanında
gecə yarısı bir qız
mektub yazır səngərə.
Anasının yarıyuxulu
"qızım, yatmamısan?"
sualına dixsinib
"üşüyürəm, ana,
odun atıram sobaya" ...

Daha
gecələri oyaq qalmağa,
soba yanında
mektub yazmağa,
yalandan üşüməyə
sobaya odun atmağa
ehtiyac yoxdu...
Tağım komandirinin
səngərdən qıvrıla-qıvrıla
boğuş səsi gəlir:
kimsə sağdı?!

BAŞ DAŞLARI UTANDIRDI MƏNİ

Şəhid məzarlarını
marmərə бүkdük,
daş qoyduq başlarına
qalxa bilməsinlər
üzümüzə түpürməyə.

Bu yaşma görə
şəhidlər xiyabanında
18 yaşlı
baş daşları
utandırdı məni.

məndən kiçikdi hələ
məndən öncə doğulanlar
əmi deyib
üstümə qaçır başdaşları
bir əsgərin ölüm günü
başdaşının doğum gününmüş.

can qoydular
nə düşdü paylarına
sağ qalanlar
daşladılar
torpağının başını.

Şəhid məzarlarını
marmərə бүkdük,
daş qoyduq başlarına
qalxa bilməsinlər
üzümüzə түpürməyə.

"EŞQ AYƏLƏRİ"

Baxışların məni istədiyi
operaya çevirən dirijor,
əlim sinəmdə
hilmn oxumaq kimidi
Səni səsləmək.

Hər sevirəm kəlmən
"Oxu",
"Eşqin adıyla oxu" kimi
səslənər qulağımda.
Hər gecə dodaqlarıma qoyduğun
sevgi vəhyələrinin
mən sorğu-sualsız Nəbisi.

Susayarsan gecəyarı,
durub şəklinə baxarsan.
Kəbə divaritək
üzümü sürtərəm-yanagın
mənim tövbə yerim.

Sevmək -
samovara atılan odun parçasitək
ürəyimin son çırpıntıları.
Səadət - hər şəhər
sevdinin gözələrində doğulmaqdı.

Mən "Big Bang" dən doğulmuş
ışığına ac qalaktika,
qollarım planet
sən Günəşə dolanır.

Sən olmayanda
əllərimi unuduram,
ayaqlarım məndən xəbərsiz
həyətinizdə ayaq izlərini sığallayır.

Adam ürəkdən yox,
çilyinlərdən və diziylərdən sevir
bütün varlığına başını qoymağa.

Ən çox sevdinin sözə çevrilər
körpə şıltaqlığıyla dediyl
dəli kəlməsi.
Baxışların qəlbimdə imza yeri,
səni sevmək möbiüs lentidirsəndən
sənə qaçıram.

Daha saatlar da geri çəkilmir,
bir saat artıq qalasan.
İndi daha çox anlayırsan
Şekspirin obrazlarını.

Başını çıxarıb pəncərədən
qışqırmaq istəyirsən:
Oxuma torağay, oxuma.
inanma
ağızından çıxan kəlmələrə,-
Qadının dili ağızında yox,
gözəlindədi.

Tellərində maqnit qasırgısı,
barmaqaların istiqamətini itirmiş
kompas əqrəbidir indiyə.

Sənsiz yayın ortasında
dişlərim kilsə zəngi.
İki min il sonra
sənsizliyin çarmıxında
yərə enən isayam...

Həsən Kür

CƏBHƏDƏN MƏKTUB

Sən mənə şərfini göndərmə daha,
Səngər beşik kimi istidir, qızım.
Vətən sənin kimi suyuşirindi,
Hamını özünə istədir, qızım.

Üörsən darıxırsan, şəkillərə bax,
Körpə əllərini boynuma dola.
Boylan pəncərədən gətirdiyim yola,
Bu məni görməyə bəs edir, qızım.

Mən burda yaxşıyam, sən də yaxşı ol,
Bilim ki, sənin də günün şən keçir.
İnan, göndərdiyin bütün dualar
Gəlir başımızın üstündən keçir,
Allah başımızın üstədir, qızım.

Allah üstümüzədən çəkməsə əlin,
Birgə yandırırıq zəfər məşəlin.
Həminin qorxduğu zalim əcalın
Boyu boyumuzdan bəstədir, qızım.

Əgər günün biri, geri dönməsəñ,
Eşidə bilməsən atanın səsin,
Qorxma, ürəyinə qorxu düşməsin,
Atan ölməyibdi, xəstədi, qızım.

GEDİB QAYITMAYANLARA İTHAF

- Qızım, sənin adın nə?
- Mənim adım Qərənfil.
- Gözünə qurban olum,
darıxırsan elə bil.

- Atamı gözləyirəm.
- Atan hardadır məgər?
- Mühəribəyə gedib;
o döyüşür gecələr.

- Nə vaxt gedibdir atan;
gəcikdiyi çoxdurmu?
- Çoxdur, əmi can, çoxdur.
- Ananın da atandan
bir xəbərlə yoxdurmu?

- Anam indiyə işdədir.
- Qızım, harda işləyir?
- Anam çox mehribandır,
yarpaqları çox sevir,
səhərdən-axşamca
onları təmizləyir.

-Yaxşı, mehriban anan
atandan bir söz demir?
- Demir, əmi can, demir,
daha yollara baxmır,
daha onu gözləmir.

Mən dünən çox ağladım
gecə yatmadan öncə.
Anamın nə etdiyin
izləyirdim gizlicə.

Atamın divardakı
şəklini qucaqlayıb,
belə deyirdi, əmi:
"Mən necə böyüdəcəm
Atasız bu yetimi".

GÖZÜMÜN YAŞ VAXTI

Cavan ömrün iləşə
Əcalın boş vaxtına
Yaradan rəhm etməyə
Gözünün yaş vaxtına

Can verəsən qadasi
Rəngin ola sap-sarı
Atanın duaları
Düşə sarıxoş vaxtına

Anan özün itirə
Saçı boğa barmağın
Ağlayıb, sızlamağı
Düşə əzrail boyın
"Ürəyi daş" vaxtına

Həmişə dərd-qəm yeyən
Gün üzünü görməyən
Cismini tapşıralar
Torpağın qış vaxtına

DAŞDAN ADAMLAR

Ağac qocalanda başını ayır
Torpağa təşəkkür etməkdən ötrü.
Nəçə budağını qurban verədi,
Nəçə meyvesini yerə salardı,
Haçansa yenidən bitməkdən ötrü.

Qocaldı yanında olan adamlar.
Birin gözünün ağrı qocaldı,
Birin ağızında dili qocaldı,
Birin gətirdiyi qatar dönmədi
Birin əlində gülü qocaldı.

Dünya qarasına, ağına baxmır,
Qocaldı, əzizim hamı qocaldı.
Biri yağış üçün dua edəndə,
Birin evinin damı qocaldı.

Sən də qocalmısan vaxtsız, vədəsiz,
Hardan gəlir keçdi bu ömrü bu gün.
Yəqin ki, bir xeyli peşman olmusan,
Bu qoca dünyaya gəldiyin üçün.

Səni qocaldıbdır, bu daş binalar,
Əyibdi qəddini dikəltməklərin.
Ovcunda içində qəbər yaratdı,
Alından süzlüb düşəndə tərin.

Bəlkə heç bu sənin baxtın deyilmiş,
Bəlkə qismətini özgəsi yedi.
Hətta asılıqandan təzə adıyla,
Asdığı köynək də toz içindədi.

Utanma ey qoca, daşdan utanmal
Utansın suyu şor olan dənizlər,
Utansın günəşi gizlədən dağlar.
Öləndə hamını daşa tıppırsın,
Həminin başına daş salacaqslar.

